

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 234.510 van 26 april 2016
in de zaak A. 215.576/XIV-36.363**

In zake : Paul PIETERS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jürgen Millen
kantoor houdend te 3730 Hoeselt
Tongersesteenweg 4, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 11 april 2015, strekt tot de nietigverklaring van “de mondelinge beslissing van de gevangenisdirecteur van Leuven Centraal tot weigering van deelname van verzoeker aan het Valentijnsdiner van 13 februari 2015”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Frederik Eggermont heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 april 2016.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Valerie Kruijen, die *loco* advocaat Jürgen Millen verschijnt voor verzoeker, en attaché Xaveer Laureyns, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Frederik Eggermont heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is ten tijde van de feiten opgesloten in de gevangenis te Leuven.

3.2. Op 13 februari 2015 is een valentijnsdiner voorzien voor alle gedetineerden en hun vaste partner die zich op voorhand dienen in te schrijven.

3.3. Op een niet nader bepaalde datum wordt aan verzoeker mondeling meegedeeld dat hij niet aan het diner mag deelnemen omdat de partner die hij heeft opgegeven, niet zijn vaste partner is.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

4. De verwerende partij betwist in de memorie van antwoord de ontvankelijkheid van het beroep op meerdere gronden. Zo meent zij dat de bestreden beslissing geen voor vernietiging vatbare administratieve rechtshandeling is nu verzoekers rechtstoestand er niet door wordt gewijzigd en ze niet griefhoudend is en de vernietiging ervan het geleden nadeel niet kan doen verdwijnen. Daarnaast is de bestreden beslissing volgens de verwerende partij een ordemaatregel die niet aanvechtbaar is voor de Raad van State. Tot slot wijst de verwerende partij er op dat indien verzoeker zijn subjectieve rechten, bijvoorbeeld het vermijden van detentieschade, geschonden acht hij zich dient te richten tot de gewone hoven en rechtbanken.

5. In zijn memorie van wederantwoord stelt verzoeker dat het organiseren van een valentijnsdiner tot doel heeft bij te dragen tot zijn re-integratie in de maatschappij in het kader van een individueel detentieplan en dat de weigering om hem te laten deelnemen aan het valentijnsdiner wel degelijk rechtsgevolgen heeft, met name in het kader van zijn individueel detentieplan. De weigering ondergraaft aldus volgens verzoeker zijn sociale reclassering. Verzoeker meent bovendien dat niet kan worden betwist dat hij een onmiddellijk en rechtstreeks nadeel leidt enerzijds doordat hij geen valentijnsdiner kon hebben, zijnde een moreel belang, doch tevens doordat hij pas enkele weken nadien zijn inschrijvingsgeld heeft teruggekregen waar hij dit betaalde en dus de toelating kreeg via die betaling om zich toch te mogen inschrijven.

Beoordeling

6. Een beroep tot nietigverklaring dient krachtens artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State een administratieve rechtshandeling tot voorwerp te hebben. Onder rechtshandeling in de zin van de

voormelde bepaling dient te worden verstaan een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen te doen ontstaan of te beletten dat zij tot stand komen, met andere woorden waarbij wordt beoogd wijzigingen aan te brengen in een bestaande rechtstoestand, dan wel zodanige wijzigingen te beletten.

Een maatregel van inwendige orde genomen in het belang van de dienst die de eigen organisatie van een openbare dienst betreffen of de goede werking ervan moeten helpen verzekeren heeft in beginsel dit karakter niet.

7. Het valentijnsdiner wordt georganiseerd voor alle gedetineerden en hun vaste partner. De bestreden beslissing weigert de deelneming aan dit diner omdat, anders dan is bepaald, verzoeker hieraan wenst deel te nemen met een persoon waarvan niet wordt betwist dat het niet zijn vaste partner is.

Deze beslissing is een maatregel van inwendige orde vermits die uitsluitend betrekking heeft op de organisatie en de werking van de dienst, waarvan de beoordeling van de opportuniteit en de doelmatigheid ervan tot de vrije appreciatiebevoegdheid van de overheid behoren. Ze kan in beginsel dan ook niet door de betrokken gedetineerde met een annulatieberoep worden bestreden.

Het komt derhalve aan verzoeker toe om het voor de Raad van State aannemelijk te maken dat, ondanks de schijn van het tegendeel, de bestreden beslissing dit karakter van maatregel van inwendige orde niet heeft.

De enkele bewering dat de weigeringsbeslissing verzoekers sociale reclassering ondergraaft, laat op zich deze conclusie niet toe. De omstandigheid dat verzoeker niet mocht deelnemen aan het valentijnsdiner, is immers het gevolg van omstandigheden die hem eigen zijn, met name het feit dat hij niet is vergezeld van een vaste partner en het beoogde diner beperkt is tot gedetineerden met hun vaste partner. In die context maakt verzoeker niet aannemelijk op welke mate dit zijn sociale reclassering ondergraaft. Evenmin overtuigt het argument dat de voorafgaande inschrijving en vooruitbetaling de

toelating inhield om deel te nemen aan het valentijnsdiner, nu verzoeker hiermee niet aantoont dat daardoor zijn rechtstoestand nadelig wordt geraakt.

8. Uit wat voorafgaat volgt dat de exceptie in de aangegeven mate is gegrond.

9. Het beroep tot nietigverklaring is niet-ontvankelijk.

Het auditoraat heeft terecht gemeend dat de zaak met korte debatten een oplossing kan krijgen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zesentwintig april tweeduizend zestien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques, kamervoorzitter,
bijgestaan door

Nick Hollevoet, toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

Geert Debersaques